

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget [af Tange m. fl.].

(Lovforslag nr. 122. Fremsat 11/12 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det snart traditionelle forslag om ophævelse af den såkaldte 2 pct.s spærregel i valgloven er nu åbenbart fremme igen. Denne gang fremtræder forslaget som særlig vidtgående, da det er kombineret med en betydelig lempelse i betingelserne for anmeldelse af et nyt partis deltagelse i folketingsvalg. Herudover foreslås reglerne om den alfabetiske rækkefølge, i hvilken kandidaternes navne skal opføres på stemmesedlerne, ændret.

Der er særdeles sparsomme bemærkninger til forslaget, men en af forslagsstillerne, hr. Glistrup, har tidligere givet udtryk for, at denne bestemmelse i valgloven er medvirkende til, at der i denne sal skulle sidde for mange mennesker, hvis navn begyndte med et af de første bogstaver i alfabetet, og for få, der begynder med de sidste. Denne betragtning er jeg ikke enig i. Hvis man ser på det sidste valg, så blev der opstillet 76 kandidater, hvis efternavn begyndte med A, og 7, hvis efternavn begyndte med Ø. Af disse blev henholdsvis 14 og 2 indvalgt i tinget, og i forhold til de opstillede sidder der i denne sal procentvis flere personer, hvis efternavn begynder med Ø, end med A.

Argumenterne for og imod begrænsninger i partiernes adgang til at få del i tillægsmandaterne er velkendte, og jeg tror ikke, at der vil kunne tilføres diskussionen nye principielle synspunkter. Jeg kan derfor indskrænke mig til at fastslå, at jeg og mit parti er modstandere af ophævelsen af 2 pct.s spærreglen.

For så vidt angår forslaget om, at der til en gyldig anmeldelse af et nyt parti kun skal kræves 1.000 vælgerunderskrifter, vil jeg gerne henvise til, at den skærpelse af anmeldelsesbetingelserne, der skete i 1965, vandt bred tilslutning her i tinget; indtil ændringen i 1965 var kravet 10.000 underskrifter, som man dengang fandt for lavt. Jeg finder ikke, at forholdene siden 1965 har ændret sig på en sådan måde, at der er

grundlag for at mindske, endsi- gelyt helt opgive det fundamentale krav om, at et nyt parti gennem tilvejebringelse af et rimeligt antal underskrifter må sandsynliggøre en vis tilslutning til partiet blandt vælgerne.

De betænkeligheder, der er knyttet til de to sidste forslag, bliver væsentligt forøget, når forslagene kombineres. Der er næppe nogen tvivl om, at vi i givet fald vil få betydelig flere partier, der vil opstille til folketingsvalg, og nogle af disse vil muligvis også opnå repræsentation, måske ved et enkelt medlem eller måske med 2. En sådan situation vil ikke ligefrem forbedre samarbejds- mulighederne her i tinget, tværtimod, kan man nok sige. Erfaringerne fra de seneste års valg viser, at det hverken for nye eller for traditionelt små partier er umuligt eller særlig vanskeligt at opnå repræsentation i folketinget, og jeg finder ikke, at tiden er inde til at gøre det lettere for partier at stille op og opnå valg.

Jeg kan således ikke anbefale den særdeles vidtgående ændring af spærreglerne, som det foreliggende forslag ville indebære, og heller ikke anbefale de øvrige ændringer.

Thomas Have (S):

Man kan næsten undre sig over, at der nu, da vintergækkerne er begyndt at titte frem, er nogen, der tænker på valg til folketinget, men vi har jo her til behandling et forslag om at ændre på nogle punkter i loven om valg til folketinget.

For det første foreslås det, at nye partier kan anmeldes, når 1.000 vælgere har underskrevet anmeldelseserklæringer. Sidst folketinget behandlede det spørgsmål, fandt der en skærpelse sted, og da den gældende regel har vist sig ikke at være til hinder for, at nye partier har kunnet blive anmeldt og indvalgt i tinget, så finder vi i socialdemokratiet, at man bør beholde den nugældende regel.

Forslaget om at ændre på bestemmelsen om, at kandidaternes navne, når der ikke er anmeldt partiliste, skal opføres i alfabetisk rækkefølge, finder jeg ikke særlig velbe- grundet. De nuværende regler har så vidt mig bekendt ikke bevirket, at man procentvis har flere medlemmer af tinget med for- bogstavet A end med andre af alfabetets bogstaver. Det er da også lykkedes at få så gode navne som Bay og Hansen og Pedersen